

A [júniusi tanácsülésen](#) a taxik számának növeléséről döntött a székelyudvarhelyi önkormányzat.

A jelenlegi hetvenöt mellé még tizenöt helyet pályázhatnak a taxisok szeptemberig. **Péter Balázs**

városi tanácsos azért javasolta a növekedést, mert az szerinte segítené a versenyhelyzet kialakulását és a minőség javulását.

A fenti számból is három tehertaxi, ami nem működik, mert nincsen rá igény, ezért gyakorlatilag hetvenkét taxi járja a város utcáit, miközben legtöbb százhusz lehet a törvény szerint Székelyudvarhelyen.

A taxisókat is megkerdeztük,

szükségesnek találják-e a taxik számának növelését, szerintük mit fog eredményezni az, hogyha tizenöt taxival több lesz majd a városban.

„Személy szerint ezzel a megemeléssel nem értek egyet... Tetszik látni, ebben az órában vagy itt, vagy a központban állunk. Valóban van egy-két óra, amikor kellene az autó, akkor viszont olyan zsúfolt a forgalom, hogyha bekerülünk, nem tudunk kiverekedni belőle. Ezt az oldalát nem oldja meg a tanács, csak emelik a számot, s ha úgyse jó, még emelik, aztán majd meglátjuk, segít-e...” – magyarázza **Hodgyai Árpád**, aki szerint szervezési problémák vannak, a beosztásokon kellene változtatni.

Hodgyaitól megtudtuk, hatvanhét taxis egy petíciót is aláírt, hogy ne történjen emelés.

Egyikük a pályázók közül az egyik, aki a jelenlegi helyzetét nem tartja ideálisnak, és szeretne új autót szerezni. **Nem vagyunk egy véleményen,**

sokaknak kellene még kocsi, adjanak helyet egy olyanak, mint én, aki egy kocsival húsz éve már, hogy dolgozom folyton. Sokan már adják be a doszárokat, hogy ne hét, hanem kilenc kocsijuk legyen, ezért nincs egyetértés amellest, hogy ne legyen emelés. Nekik lehet pályázni, mert megvannak már a szükséges okmányaik – mondja az egyik taxis névtelenül, amikor megkérdezzük, miért nincs egyetértés abban, hogy maradjon a jelenlegi hetvenöt autó.

Körutunk végén néhány potenciális utastól érdeklődünk, mennyire vannak megelégedve a szolgáltatással, és az autók számával, hogy látják, szükség van-e ennek emelésére. **Bodor Sándor** és barátja éppen a megálló melletti egyik padon beszélgetnek, és elárulják, ők évente egyszer használnak taxit, csak ha nagyon szükség van rá.

Szerintük nem „reálisak”, hétköznapiakon tízesével állnak a megállókban, szombaton és vasárnap, amikor főként kellene, alig lehet autót kapni. Szerintük sem a létszámemelés fog ezen javítani, inkább egy normális programbeosztást kellene készíteniük a cégeknek. „Lehetnek százan is, harminc éve három volt, s úgy is jó volt” – mondják.

Tamásnak és **Annának** finomvegyes a véleménye a taxik szolgáltatásáról. „Akkor szoktam taxizni, amikor olyan eseményre megyek, ahol jó eséllyel alkoholt fogok fogyasztani” – mondja Tamás, aki szerint olcsónak számít az, hogy nyolc-tíz lejből nagyjából bárhová el lehet jutni a városban, és a taxisokkal kapcsolatban sincs rossz tapasztalata.

Szerinte is hétvégén picit bonyolultabb autót kapni, ő mindig a központot hívja, és van, hogy csupán egy percet kell várnia, van, hogy tízet, ami szerinté szintén rendben van.

Csúcsidőben van probléma,

olyankor a jelenlegi taxis szám nem elég, napközben pedig nincs akkora forgalom, hogy jogos legyen az emelés, arra kellene odafigyelni, hogy hétvégén, vagy rossz idő esetén legyenek beugrások, akiket el lehet érni. A taxik száma egy dolog, a társaságok beosztása fogja eldönteni, hogy mennyire lesznek elérhetőek az autók – magyarázza.

Annának már nincsenek ilyen kedves emlékei. Amikor hófehér ruhában készült egy ünnepségre, és egy poros autó érkezett a hívásra, elgondolkozott, hogy beüljön-e az autóba, vagy ne.

Máskor zuhé kapta el és félórát kellett várnia az autóra, míg végül telefonált, hogy lemondja azt.

Ő csak vészhelyzet esetén használja a taxit a kellemetlen élményei miatt.